

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Torda Csabáné dr. ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Megay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Megay Györgyi ügyvéd) által képviselt beavatkozó által támogatott, a dr. Sárközy Gergő ügyvéd által képviselt **I.r.**, és a dr. Bódai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bódai Levente ügyvéd) által képviselt **II.r. alperes** ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2009. szeptember 29. napján kelt 1.G.40.100/2008/33. sorszám alatti ítéletével szemben az I.r. alperes által 34. szám és a felperes által 35. szám alatt előterjesztett fellebbezések folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Győri Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak - az illetéktügyben eljáró hatóság felhívására - fizessen meg 684.100,- (Hatszáznyolvvannégyezer-egyszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket;

Továbbá az I.r. alperesnek 15 napon belül 112.500,- (Egyszáztizenkettőezer-ötszáz) forintot, míg a II.r. alperesnek 150.000,- (Egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A ... típusú... motorszámú, ... alvázszámú, ... forgalmi rendszámú tehergépkocsit a ...országi gyártótól a beavatkozó jogelődje, a "A" Kft. importálta, és értékesítette a II.r. alperesnek. A felperes a tehergépkocsit - nemzetközi fuvarozási vállalkozási vállalkozása céljára - az I.r. alperesnél választotta ki, azt 1997. szeptember 18.-án az I.r. alperesnél megrendelte, majd 1997. szeptember 30.-án - lízingbevevőként - pénzügyi lízingszerződést kötött arra a perben nem álló "B" Rt. lízingbeadóval. A lízingszerződés szerint a márkakereskedőnek megfizetendő első lízingdíj (vétélár előleg) 1.674.375.- Ft volt, a lízing futamideje 36 hónap, a tőketartozás 4.465.000.- Ft, a havi lízingdíj pedig 163.994.- Ft volt. A "B" Rt. a lízingbeadáshoz a tehergépjárművet a II.r. alperes szállítótól szerezte be, amely a lízingbeadó felé 1997. szeptember 30.-án bocsátotta ki a ... sorszámú számláját a gépjármű 5.581.250.- Ft-os vételáráról. A II.r. alperes ugyanezen a napon a felperes felé kibocsátotta a ... sorszámú előlegszámláját 1.674.375.- Ft-ról, melyet a felperes - számlavezető pénzügyi intézményén keresztül - két részletben, 1997. október 3. és 1997. december 23. napján utalt át a II.r. alperesnek. A lízingbeadó szintén ugyanezen a napon állított ki számlát a felperesnek az

által nyújtott pénzügyi lízingről, feltüntetve azon, hogy a felperes előlegként a szállító felé 1.674.375.- Ft-ot fizetett meg. A tehergépkocsi forgalomba helyezését a II.r. alperes **Város** telephelye 1997. október 15-én **Városban** igényelte a gépjármű nyilvántartást vezető hatóságtól. Kérelméhez csatolta - a győri telephely bélyegzőjével ellátott - 1997. október 10. napján kelt ... sorszámú, felperes részére kiállított számlát, melyen a gépjármű vételárát 5.125.000.- Ft-ban tüntették fel.

A felperes a gépjárművet - okirat szerint - a lízingbeadótól vette át üzemeltetésre, de azt ténylegesen az I.r. alperes telephelyéről szállította el. Az I.r. alperes telephelye azonos címen van, mint a felperes által megrendelt gépjárműre felépítményt készítő **"C"** Kft. telephelye.

A lízingszerződésben a felperes lemondott arról, hogy a lízingbeadóval szemben a lízingszerződésből eredően szavatossági igényt érvényesítsen, a lízingbeadó viszont a felperesre ruházta át a szállítóval megkötött szállítási szerződésből eredő összes jogait, ideértve a garanciális - és szavatossági jogokat is.

A használatba vételt követően a gépjármű rövid idő alatt többször meghibásodott, és hosszabb-rövidebb időre javítás alatt állt. A hibák közül egyesek konstrukciós hibára, mások gyártástechnológiai hibákra voltak visszavezethetőek. A javításokat - többnyire az I.r. alperes végezte, de javította a gépjárművet az II.r. alperes műhelye is. Az 1998. augusztus 25.-én megkezdett javítást követően a felperes a gépjárművet csak az I.r. alperes felszólítására, jogfenntartással vette át, azzal, hogy a kártérítési igényét jogi úton kívánja érvényesíteni. A felperes az 1998. október 14. napján kelt (a lízingbeadóhoz címzett) levelében, míg a lízingbeadó az 1999. január 11. napján kelt levelében mondta fel a lízingszerződést, melyet követően a felperes és a lízingbeadó elszámoltak. A gépkocsit az I.r. alperes 1999. március 3.-án adta át a **"B"** Rt-nek, amely azt értékesítette.

A felperes módosított keresetében az alpereseket 11.402.487.- Ft kártérítés, valamint annak a 1998. október 5. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni „egyetemlegesen, illetve vagylagosan”.

A módosított keresetben a felperes 2.652.553.- Ft-ot a lízingbeadónak kifizetett lízingdíj, 5.749.934.- Ft-ot elmaradt vagyoni előny jogcímén, míg 3.000.000.- Ft-ot nem vagyoni kár címén érvényesített, a Ptk. 310. §-a alapján.

Az I.r. alperessel szembeni keresetnek a megismételt eljárás során részben (6.376.155.- Ft és járulécai erejéig) helyt adó elsőfokú ítéletet a Győri Ítéltábla a mindkét fél fellebbezése folytán meghozott Gf.II.20.067/2007/14. sorszám alatti ítéletével megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította. Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes az eljárás során nem bizonyította, hogy a lízingbeadó a gépjármű beszerzésére irányuló szállítási szerződést az I.r. alperessel kötötte volna meg. A rendelkezésre álló okiratok - így a II.r. alperes vételárelőleg számlája, annak kiegyenlítésére irányuló felperesi átutalási megbízások, valamint a Komáromi Városi Bíróság előtt a G.20.110/2001. szám alatt folyamatban volt perben - a II.r. alperes által becsatolt értékesítési lista alapján - az állapítható, hogy a gépjármű szállítója a II.r. alperes volt. A felperes felülvizsgálati kérelme

folytán eljáró Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a *Pfv.IX.20.384/2008/8.* sorszám alatti végzésével a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Végzése indokolásában annak másodfokú bíróság általi megállapítását helyesnek nevezte, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a szállítási szerződés az I.r. alperes és a lízingbeadó között jött létre. Azonban a felperes a bizonyítatlanság következményével csak akkor terhelhető, amennyiben a bíróság a szükséges és felajánlott bizonyítást teljes körűen lefolytatta. Az I.r. alperes által a szállítói minőség cáfolatára hivatkozott bizonyítékok, valamint a perben rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok között jelentős ellentmondás van. Így az elsőfokú bíróság által kirendelt könyvszakértő szakvéleményében azt állapította meg, hogy a felperes az első törlesztést a lízingbeadó számlájára fizette meg; rendelkezésre áll a II.r. alperes által a felperes részére kiállított számla is; valamint az I.r. alperes ... márkakereskedői szerződése, melyek ellentétben állnak a másodfokú bíróság által hivatkozott bizonyítékokkal. Az eljárás folytatása során a Győri Ítéltábla a *Gf.II.20.207/2008/6.* sorszám alatti végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és új határozat hozatalára utasította. Végzésében előírta a szállító személyének megállapítására irányuló nagy terjedelmű bizonyítás lefolytatását.

A megismételt eljárásban a felperes keresetét a II.r. alperesre kiterjesztette. Fenntartotta ugyanakkor, hogy a gépjármű szállítója az I.r. alperes volt, mivel azt az I.r. alperesnél rendelte meg, nála vette át, a gépjárművet az I.r. alperes javította és ezen alkalmakkor az I.r. alperes soha nem állította, hogy ne ő lenne annak eladója. Hivatkozott az I.r. alperes által részére megküldött 1998. október 9. napján kelt levélre, melyben az I.r. alperes elzárkózott a felperesi igény peren kívüli rendezésétől. Ebből a felperes álláspontja szerint az I.r. alperes eladói minőségének elismerése következett. A II.r. alperessel szembeni keresetét (a bíróság megítélésére bízva) egyetemlegesen, illetve vagylagosan tartotta fenn; attól függően, hogy mely alperes szállítói minősége igazolódik be. Kifejtette, hogy mindaddig, amíg a bíróság a keresetét az I.r. alperessel szemben jogerősen el nem utasítja, a felperes igényérvényesítési késedelme a II.r. alperessel szemben menthető. (Ptk. 326. § /2/ bekezdés) Hivatkozott arra is, hogy a Komáromi Városi Bíróság előtt a perbeli gépjármű újabb tulajdonosa, a "D" Kft. által a II.r. alperes "E" Kft.-vel szemben indított perben - jelen perbeli felperes tanúvallomásából - már elévülési időn belül kiderült a II.r. alperes számára, hogy jelen per felperesének hibás teljesítésből eredő igénye van vele szemben.

Az alperesek a megismételt eljárás során előterjesztett ellenkérelmeikben a kereset velük szembeni elutasítását kérték. Az I.r. alperes azzal védekezett, hogy a gépjármű értékesítésekor nem eladóként, avagy szállítóként, hanem csak a II.r. alperes közvetítőjeként (megbízottjaként) járt el. 1997-ben a perbeli ügylet megkötésekor még nem önállóan értékesített ... tehergépkocsikat, tehát tehergépkocsik tekintetében nem volt a vezérképviselő, a "A" Kft. márkakereskedője. Ilyen márkakereskedői szerződést csak a ...-személygépkocsikra kötött a vezérképviselővel. A Ptk. 117. § /1/ bekezdése, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) II. számú melléklete 11. pontja alapján rámutatott arra, hogy a lízingcégnak a lízingbeadáshoz tulajdonjoggal kellett rendelkeznie. Tekintve, hogy az importőr "A" Kft. a II.r. alperesnek adta el a perbeli gépjárművet, a II.r. alperes pedig a felperesnek állított ki előlegszámlát, nem

kétséges, hogy a gépjármű szállítója a II.r. alperes volt. Ezt támasztja alá a II.r. alperes által utóbb csatolt, a lízingbeadó részére kiállított - a teljes vételárra vonatkozó - számlája is. A felperes az I.r. alperes telephelyén csak azért vehette át a gépjárművet, mert az I.r. alperes telephelye azonos címen van, mint az azonos ügyvezető által képviselt, felépítményt készítő "C" Kft-é. Mivel az I.r. alperes, mint megbízott, avagy ügynök járt el a felperes által megrendelt gépjármű szolgáltatásában, ezért a szerződés a Ptk. 219. § /1/ bekezdése alapján a képviselt II.r. alperest jogosította, illetve kötelezte.

A II.r. alperes védekezésében elévülési kifogást terjesztett elő. Rámutatott, hogy a felperes kártérítési követelése a keresetkiterjesztés 2008. december 17.-i alperesi átvételéig eltelt. Érvelése szerint a Ptk. 326. § /2/ bekezdése alapján az elévülés bekövetkezését az nem mentette, hogy a kötelezett személye vitás volt, és a felperes nem megfelelő alperest perelt. Az I.r. alperes már a 2007. szeptember 12. napján kelt, fellebbezési eljárás során előterjesztett előkészítő iratában hivatkozott a II.r. alperes szállítói minőségére, melytől számítva a felperes keresetkiterjesztéséig a Ptk. 326. § /2/ bekezdése szerinti további egy éves igényérvényesítési határidő eltelt. A felperesnek azonban nemcsak az I.r. alperes perbeli hivatkozásából, hanem a részére kiállított - és az alapján a II.r. alperes felé teljesítendő - előlegszámlából tudnia kellett a II.r. alperes eladói minőségéről. Az általa 1997. október 10. napján a felperes részére kiállított V125/1997. sorszámú számláról azt állította, hogy az csak technikai számla volt, mely a gépjármű forgalomba helyezéséhez volt szükséges.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, egyben kötelezte a felperest a II.r. alperes és a beavatkozó javára perköltség megfizetésére. Kötelezte továbbá az I.r. alperest a felperes javára 2.000.000.- Ft perköltség megfizetésére; valamint úgy rendelkezett, hogy a le nem rótt kereseti- és fellebbezési illetékből 750.000 Ft-ot a felperes, míg 1.735.750 Ft-ot az I.r. alperes viseljen.

Határozata indokolásában a II.r. alperes által a felperes felé kiállított vételár előlegszámla; az annak adatait tartalmazó, a lízingbeadó által a felperes részére kiállított számla (melyeket a felperes az eljárás első szakaszában, G.40.103/2000/6. sorszám alatt maga csatolt), valamint a II.r. alperes által csatolt, a lízingbeadó felé kiállított ... sorszámú számla; illetve a gépjármű forgalomba helyezési okmányai (köztük az importőr "A" Kft. II.r. alperes részére kiállított számlája; és a Komáromi Városi Bíróság előtt folyó perben a G.20.127/2000/30. sorszám alatti irat mellékleteként az ottani alperes II.rendű alperes által csatolt értékesítési lista) alapján arra a következtetésre jutott, hogy a hárompólusú lízingjogviszonyban a szállító nem az I.r. alperes, hanem a II.r. alperes volt. Ezek az okirati bizonyítékok megerősítették a megismételt eljárás során személyesen meghallgatott I.r. - II.r. alperesi ügyvezetők azon előadását, hogy 1997. évben az I.r. alperes a II.r. alperes közvetítője volt a tehergépkocsik adásvételében, míg az I.r. alperes tagjai érdekeltségébe tartozó "C" Kft. látta el felépítménnyel az így értékesített - önjáró alvázal rendelkező - tehergépkocsikat. Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget a II.r. alperes által a felperes felé kiállított vételár számlának, mivel a perben egyik fél sem vitatta, hogy a felperes a lízingbeadóval kötött lízingszerződés útján jutott a gépjárműhöz. A II.r. alperessel szemben a keresetet azért utasította el, mert az a Ptk. 324. § /1/ bekezdése alapján elévült. Az elévülés nyugvása tekintetében osztotta a II.r. alperes érvelését, azt, hogy a felperesnek már a 2001. március 28-

án általa csatolt okiratból (a vételár előlegszámlából) tudnia kellett a II.r. alperes szállítói minőségéről és a kötelezett személyének vitás volta nem jelentett akadályt az igényérvényesítésben. (BDT. 2000/165.) Egyetértett azzal az alperesi érveléssel is, hogy eltelt a Ptk. 326. § /2/ bekezdésében meghatározott egy éves határidő is, mivel a felperes már 2007. szeptember 24-én nyilatkozatot tett a perben az I.r. alperes keresetőségi kifogására, melyhez viszonyítva a II.r. alperest csak 2008. november 20.-án vonta perbe.

Az elsőfokú bíróság - a felperes és az I.r. alperes viszonyában - a perköltség viselése tekintetében abból indult ki, hogy az I.r. alperesnek a jóhiszemű és gondos pervitel esetén már az eljárás megindulását követően (és „az alapeljárásban”) be kellett volna jelentenie, hogy nem ő volt a gépjármű szállítója. Ezért a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illetéken túl az I.r. alperest kötelezte a feljegyzett fellebbezési- és felülvizsgálati illetékek, valamint a felperes teljes első-, másodfokú és felülvizsgálati perköltsége viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. alperes és a felperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének való helyt adást kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletét megalapozatlannak és a becsatolt iratokkal ellentétesnek nevezte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálását csak egy okiratra alapozta, a perben mindvégig rendelkezésre álló előlegszámlára. Értékelése szerint az alperesek ügyvezetőinek meghallgatása sem igazolta, hogy az I.r. alperes helyett a II.r. alperes lett volna a szállító. Hivatkozott a 2007. évben folyt fellebbezési eljárásban előterjesztett I.r. alperesi nyilatkozatra, amely szerint a gépjárművet az I.r. alperes adta el szállítóként a felperesnek. Kifogásolta a megismételt eljárásban általa benyújtott - másik ... gépjárműve megrendelésére vonatkozó - 1997. április 5. napján kelt okirat figyelmen kívül hagyását, amellyel azonos módon vásárolta a felperes a jelen perbeli gépjárművét is. Ez a megrendelő cáfolja az I.r. alperes azon perbeli állítását, hogy az 1997. évben még nem adott el saját nevében gépjárműveket. Előadása szerint az I.r. alperes nemcsak az 1997. áprilisában megrendelt gépjárműnél, hanem a perbeli gépjármű megrendelésénél is átvételi elismervényt adott az előlegről. Elmaradt az I.r. alperes 1998. október 28. napján kelt - szintén a felperes által csatolt - írásbeli tájékoztatójának értékelése is, amely szerint az I.r. alperes 1997. januárjától már több mint 150 db ...-... tehergépjárművet értékesített. Ez alátámasztja, hogy a felperes joggal feltételezte és tudta úgy, hogy az I.r. alperes a perbeli gépjármű szállítója. A II.r. alperes elévülési kifogásával szembeni védekezését változatlanul fenntartotta, azzal érvelt, hogy a II.r. alperessel szemben kizárt volt előbb bejelentenie a kártérítési igényét, mert a másodfokú eljárásban újabb alperesre a keresetet kiterjeszteni nem lehet.

Az I.r. alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperesnek már a per megindulásakor is rendelkezésére állott minden olyan adat, amelyből a helyes alperest meg tudta volna határozni. Így a Pp. 80. § /2/ bekezdése alapján nem az I.r. alperest terheli a felperes perköltségének egy része, hanem a Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján a felperest terheli az I.r. alperes teljes perköltsége. Kérte ezért mellőzni perköltség viselésére kötelezését; ugyanakkor a felperest kérte kötelezni a teljes perköltsége viselésére.

Másodlagosan azzal érvelt, hogy a megelőző fellebbezési eljárásban 2007. őszén már előadta azt az ellenkérelmét, hogy nem az I.r. alperes, hanem a II.r. alperes a perbeli gépjármű szállítója. Innen kezdődően a felperesnek már mindenképpen számítania kellett arra, hogy az I.r. alperessel szembeni igényérvényesítése sikertelen lesz. Ezért a Győri Ítélőtábla előtt a Gf.II.20.067/2007. szám alatt folyamatban volt eljárástól kezdődően valamennyi perköltséget a felperes köteles viselni. A felperes tartozik tehát megfizetni az I.r. alperesnek 1.860.568.- Ft perköltséget, míg az I.r. alperes a felperesnek 964.743.- Ft perköltséget. A le nem rótt illetékekből felperes köteles viselni 1.735.750.- Ft-ot, míg az I.r. alperes 750.000.- Ft kereseti illetéket.

A II. r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, helyesnek tartva az elsőfokú ítélet vele szembeni követelés elévülésére és a nyugvás kizártságára vonatkozó megállapításait.

A fellebbezések nem alaposak.

A hatályon kívül helyezést követően az elsőfokú bíróság eleget tett a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága és a Győri Ítélőtábla bizonyításra vonatkozó utasításainak és a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével (Pp.206.§.(1) bekezdés) állapította meg, hogy a felperes által lízingbe vett gépjármű szállítója a II.r. alperes volt. Az ítélet tábla a szállító személye meghatározása, valamint a II.r. alperessel szembeni kereset elévülése tekintetében is egyetértett az elsőfokú bíróság ítélete ténymegállapításaival és jogkövetkeztetéseivel. Ezért az elsőfokú ítélet részletes és helytálló indokait megismételni nem kívánja, így azokra csak utal. (Pp.254.§.(3) bekezdés)

A felperes fellebbezésében foglaltak nem voltak alkalmasak a keresetet elutasító elsőfokú ítélet megváltoztatására. A felperes fellebbezése érvelésével szemben az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálását nem csak egy okiratra alapozta. Ez a fellebbezési állítás iratellenes, hiszen a II.r. alperes szállítói minőségét támasztja alá a ...-Motor Kft. 1997.október 8. napján kelt II.r. alperes részére kiállított számlája az importált gépkocsi értékesítéséről (Gf.20.067/2007/8.), a II.r. alperes által a felperes felé kibocsátott ... sorszámú előlegszámla (és az annak kiegyenlítésére vonatkozó 1997. október 3. és 1997. december 23. napján kelt felperesi átutalási megbízás) (G.40.103/2000/6/19,22,24.); a II.r. alperes által a lízingbeadó felé 1997. szeptember 30-án kibocsátott ... sorszámú számla másolata (G.40.100/2008/27/A/1.); illetve a lízingbeadó által a felperes felé kiállított 1997. szeptember 30. napján kelt V/97-09742 sorszámú számla (G.40.103/2000/6/23), melyen feltüntetésre került, hogy a szállító felé rendezett 1.674.375,- forint előleg.

A fellebbezésben hivatkozott, a felperes által csatolt (G.40.100/2008/25.) két irat nem alkalmas az említett okiratok bizonyító erejének lerontására. Az 1997. április 5. napján kelt „megrendelő” okirata nem igazolja, hogy az I.r. alperes a saját nevében értékesített a felperesnek egy másik ...-... tehergépkocsit. Az 1998. október 28-án kelt ügyfél-tájékoztató szövegéből szintén nem egyértelműen következik, hogy az I.r. alperes a saját nevében történt eladásokról nyilatkozik. Ezek mellett nem annak van jelentősége, hogy az I.r. alperes 1997-ben hány ...-... tehergépkocsit értékesített a saját nevében illetve közvetítőként, hanem annak,

hogy a felperes által lízingbe vett ... frsz-ú, ... alvázszámú tehergépjármű szállítója melyik alperes volt. A feltárt bizonyítékok pedig kétséget kizáróan igazolták, hogy a konkrét esetben a szállító nem az I.r. alperes, hanem a II.r. alperes volt.

A fellebbezés II.r. alperessel szembeni követelés fennállására vonatkozó okfejtésével szemben az ítélet tábla az elsőfokú bíróság elévülésre vonatkozó álláspontjával ért egyet. Azaz: a felperesnek már az általa csatolt iratokból (G.40.100/2000/6.szám) tudnia kellett volna, hogy a kártérítési igényét a szállító II.r. alperessel szemben érvényesítheti. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kötelezett személyének vitás volta önmagában nem jelent igényérvényesítési akadályt és nem jár a követelés érvényesítése menthető elmulasztásával. (Ptk.326.§.(2) bekezdés) Ugyanis a jogosult a vélt és a valós kötelezettnek küldött írásbeli felszólítással szakíthatta volna meg az elévülést. (Ptk.327.§.(1) bekezdés - BDT 2000/165.) Nem zárta ki a II.r. alperes perbevonását a korábbi fellebbezési eljárás sem, mivel az 2008. július 2. napján már véget ért. (Gf.II.20.207/2008.)

Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróság perköltség viselésre vonatkozó határozatával is, azzal, hogy az I.r. alperesnek a jóhiszemű, a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek (Pp.141.§.(2) bekezdés) megfelelő eljárása esetén nem csupán 2007. szeptember 13-án kellett volna bejelentenie, hogy nem ő volt a gépjármű szállítója, hanem már az 1999. február 25. napján indult eljárás kezdetét követően. Így a Pp.80.§.(2) bekezdése alapján - a pernyertességétől függetlenül - nem igényelheti, hogy az indokolatlanul késedelmesen megtett perbeli nyilatkozatával összefüggésben keletkezett perköltségeit a felperes térítse meg, viszont köteles a felperes ebből eredő - le nem rótt fellebbezési- és felülvizsgálati illetékből, valamint első- és másodfokú- illetve felülvizsgálati jogi képviselétével felmerült - perköltsége viselésére. A Pp.75.§.(1) bekezdése szerint perköltségként csak az a költség követelhető, amely a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban merült fel. A per eldöntése szempontjából jelentős tény elhallgatása, illetve az arra vonatkozó nyilatkozat késedelmes megtétele jóhiszemű pervitelnek nem minősülhet. Ezért az ebből keletkezett költségek viselését az I.r. alperes nem igényelheti.

Az ítélet tábla - a kifejtettek alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

A felperes per fő tárgyára vonatkozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp.78.§. (1) bekezdés alapján viselni köteles az alperesek másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét, valamint az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket. (Pp.78.§.(1) bekezdés, It. 59.§.(1) bekezdés) Az alperesek képviselétével a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjat az ítélet tábla a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(2), (5)-(6) bekezdése alapján határozta meg. Az I.r. alperes jogi képviselője ügyvédi munkadíja megállapításánál figyelemmel volt arra is, hogy az I.r. alperes fellebbezése szintén eredménytelen volt, így a fellebbezések perértéke arányát szembe állítva állapította meg az I.r. alperesnek az áfa-val növelt 112.500,- forint képviselési díjat.

Győr, 2010. évi március hó 10. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: